

rer, ligesom han ogsaa gennem „Tidskrift for Tunghøre“ har udsendt et Spørgeskema for at faa saa mange Udtalelser som muligt fra de Tunghøre selv om deres Erfaringer med Hensyn til de benyttede Høreapparater, og paa Grundlag af dette Materiale giver han en Oversigt over og en Vurdering af de almindeligste Former for Høreapparater.

En Inddeling af de mange Modeller er ikke let, siger han. Det synes nærmest, som om disse Apparater ikke er skabt efter bestemte Love, men af Løner og Tilfældigheder, og at de forskellige Konstruktioner har søgt at overgaa hinanden i barokke Former. En Inddeling er imidlertid nødvendig for Oversigtens Skyld, og Mailand deler da Høreapparaterne i seks Grupper.

Første Gruppe omfatter de Apparater, hvis Princip er ved deres Form dels at forøge Antallet af Lydbølger, som naar ind til den Lydfopfattende Del af Øret, dels at forstærke bestemte Toner. Disse Apparater har alle under en eller anden Form Tragten til Forbillede. Et brugeligt Hørerør maa først forstærke alle de Toner, som svarer til den Del af Hørefeltet, hvor den menneskelige Tale ligger. Men dernæst skal det forstærke enkelte af disse Toner. Det viser sig nemlig, at hvis man hos en Række Tunghøre foretager en kvantitativ og kvalitativ Funktionsprøve af den til Talen svarende Del af Hørefeltet, vil man erfare, at Høremangelen er forskellig i Grad og Beliggenhed hos de forskellige Tunghøre. Det er dette, som bevirker, at to Tunghøre, hvis Høreevne for Stemme er omtrent ens, dog har forskelligt Udbytte af at bruge det samme Hørerør.

De almindeligst anvendte Former af første Gruppe er „den almindelige Høretragt“, „Luren“, „Skeen“ og „Klokken“. Disse er med Rette meget yndede af de Tunghøre, som kan bruge dem. De er meget lydforstærkende og særlig „Luren“ og „Skeen“ gør god Nytte ved Foredrag, naar Afstanden ikke er for stor. Der til kommer, at de er stærke og billige.

Leiters Hørerør, „Tobakspiben“, yder enkelte Tunghøre fortrinlig Hjælp, og det har den Fordel, at det kan bruges uden at lægge Beslag paa den Tunghøres Hænder. Men det er ret dyrt og noget skrøbeligt. Ogsaa Leiters „Høretrompet“ og Eliots Hørerør fritager for Brugen af Hænderne, og Eliots Hørerør er tilmed ret lydforstærkende, billigt og stærkt og findes baade enkelte og dobbelt.

Foruden de nævnte findes der en Mængde andre Apparater hørende til den Gruppe. Særlig i Tyskland har man konstrueret et Utal af Variationer, og de tyske Fabrikanters særlig Vægt paa at gøre disse Modeller saa lidt iøjntfaldende som muligt ved at bygge dem ind i Stokke, Paraplyer, Vifter og lignende.

Den anden Gruppe af Høreapparater søger at forberede Lydfopfattelsen ved at bringe Lydgiveren nærmere til Øret. Dette sker ved Hjælp af den saakaldte Høreslange, som findes i to Modeller: en cylindrisk og en kegleformet. Den kegleformede, den saakaldte engelske Høreslange, bør foretraktes, da den forstærker visse Toner. Dette Høreapparat yder ganske fortreffelig Hjælp til stærkt Tunghøre, men egner sig kun til Samtale paa Tomandshaand og kan derfor ikke benyttes ved Foredrag. En amerikansk Model „Otafonen“, virker ved Brugen trættende, da den stadig skal trykkes fast ind til Hovedet.

Den tredje Gruppe omfatter de Apparater, som ved Hjælp af Beskelettet bringer Lyden til Ørets lydfopfattende Parti. Bekendt er Fortællingen om Beethovens, der tog en Stok mellem Tænderne og støttede den mod Klaveret, saa han ad den Vej modtog Lydbølgerne. Af Høreapparater, der falder

ind under tredje Gruppe, kan nævnes „Tonifero“, Den førstnævnte bestaar af en Træstav, i hvis ene Ende der sidder en Halvring, som anbringes paa den talendes Strube. I den anden Ende af Staven findes en Plade, som den Tunghøre tager mellem Tænderne. Dette Apparat findes ikke i Handelen. De to andre Apparater bruges ogsaa kun sjældent. De bestaar begge af en Ebonitplade, som støttes mod den Tunghøres Tænder.

Fjerde Gruppe af Høreapparater omfatter de saakaldte kunstige Trommehinder. De er opfundne af Julius Erhard og bestaar som oftest af en Vatkugle eller en hul Gummitap, der bringes i Kontakt med den defekte Trommehinde.

Til den femte Gruppe hører de elektriske Apparater, i hvilke Principet er det, at Strømmen fra et Tørellement forstærker Lyden samtidig med, at de ogsaa er Resonatorer for bestemte Afsnit af Hørefeltet. De svarer i deres Konstruktion ganske til en Telefon, og de fremstilles da ogsaa almindeligvis paa Fabriker, der laver Telefonapparater. I sin enkelte Form bestaar et saadant elektrisk Høreapparat af en Lydfanger, en Telefon samt et Tørellement. Lydfangeren anbringes gerne paa en Knap i den Tunghøres Tøj, Batteriet puttes i Lommen, og Telefonen holdes op foran Øret. Ved Hjælp af en lille Afbryder kan der aabnes og lukkes for Strømmen.

Det antydede Princip er det gennemgaaende ved de elektriske Høreapparater. Men der findes talrige Afvigelser. Her i Landet træffes hyppigst den amerikanske „Acousticon“ og de tyske „Akustik“ og „Eseha Phonophonen“. Af og til træffer man ogsaa et engelsk Apparat, „Avrifonen“ samt Mears „Ears Phon“. Desuden er der i den sidste Tid konstrueret et elektrisk Høreapparat af Ingeniør Tigersted. De har den Ejendommelighed, at Telefonerne er ganske smaa, saa de kan anbringes inde i selve Øregangen.

Endvidere er der konstrueret større Modeller af elektriske Høreapparater til Brug for mange Mennesker paa en Gang ved Foredrag og i Kirker. Lydfangeren er her indbygget i Prædikestolen, hvorfra Ledningerne føres ned til bestemte Pladser i Kirken, hvor der er anbragt Telefoner, som kan benyttes af de Tunghøre. I København findes saadanne elektriske Høreapparater anbragt bl. A. i Davidskirken, Andreaskirken, Frelserkirken, Frederiksberg Kirke, Hellerup Kirke m. fl.

Til de elektriske Høreapparaters Fordele hører, at de forstærker Lyden overordentlig stærkt, for nogle Apparaters Vedkommende endog op til 312 Gange, medens til Sammenligning Forstærkningen for de til fjerde Gruppe hørende Apparater kun naaer op til højst 20 Gange. En Fordel er det ogsaa, at de i Udseende er forholdsvis diskrete. Derimod er Prisen paa dem meget høj, og de har desuden en Del Maangler, der begrænser Brugen af dem. Særlig kan nævnes, at den elektriske Strøm ikke blot forstærker de Lydbølger, der kommer fra den talendes Mund, men ogsaa alle de uvedkommende Lyde baade i og udenfor Apparatet, hvorved der opstaar en Mængde skrattende, knirkende og fløjtende Bilyde, der virker i høj Grad forstyrrende paa Opfattelsen af det Sagte og desuden hos nervøse Mennesker gør Brugen af disse Apparater næsten umulig. Hertil kommer, at de elektriske Apparater er temmelig skrøbelige, idet de f. Eks. ikke kan taale Fugtighed.

Til sjette og sidste Gruppe hører de mange forskellige Humbugsapparater, der desværre ogsaa findes. Hertil maa regnes „Nicholsons Trommehinde“ og „Edisons elektriske Hørespiral“. Heldigvis er vi herhjemme ikke saa oversvømmede af saadanne Humbugsapparater som f. Eks.

Tyskland, hvor de forskellige Tidsskrifter for Tunghøre fører en voldsom Kamp imod dem.

Spørgsmaalet er nu, indenfor hvilken af de fem brugbare Grupper det Apparat bør vælges, som den enkelte Tunghøre skal forsynes med. Dette Valg er imidlertid meget vanskeligt og en Mængde Omstændigheder er her af Betydning. Graden for Tunghørigheden spiller en stor Rolle, og den Brug, den Tunghøre vil gøre af Apparatet — om det skal anvendes til Samtale eller til Foredrag —, maa der ogsaa regnes med. Der maa ligeledes tages Hensyn til den Tunghøres Alder, hans Konstitution og Arten af hans Øresygdom, ligesom hans økonomiske Forhold ogsaa maa være medbestemmende. Paa nærværende Tidspunkt kan der derfor ikke gives nogen almindelig Regel for, hvilken Apparatgruppe der skal foretraktes, men dette maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde i Samraad med den behandlede Ørelæge, idet den Tunghøre dog maa have Lejlighed til i Ro og Mag indenfor den valgte Gruppe at prøve en Del afvigende Typer under forskellige Forhold.

Derfor vilde det være heldigt, om der var en Slags „Høreapparat-Central“, hvor alle Grupper og Typer var samlede, og hvor der var sagkyndig og u-partisk Betjening, som kunde vejlede den Tunghøre, ligesom denne skulde kunne laane et Apparat hjem til yderligere Forsøg. Et Forsøg i denne Retning er allerede gjort, idet Foreningen „Tunghøres Vel“ paa Graabrodtorv 6 i København har anlagt en Apparatsamling, der er tilvejebragt ved Gaver fra forskellige Fabrikanter og Forhandlere. Men Indretningen af denne Samling er ikke saa fuldkommen, som den kunde og burde være, og det maa derfor haabes, at den kan faa bl. a. bedre Lokaler og flere Apparater, — der vil da sikkert ogsaa komme flere Besøgende, og dens Nytte vil blive større, ikke blot for de Tunghøre, men ogsaa for Læger og Studerende. Asklepios.

Sejrsknappen.

Krigsministeriet meddeler, at enhver Soldat, der var med i Hæren for mindst femten Dage i Tidsrummet fra den Dag Amerika gik med i Krigen til den 11. November, da Vaabenstilstanden indtraadte, vil modtage en Sejrsknapp, som skal bæres til Hverdagsbrug som et Mindetegn om, at Knappens Bærer var med paa den sejrende Side i Kampen for Verdens Frigørelse. De, der blev saaret i Kampen, vil blive hædret med en Sølvknapp — de andre faar en Bronzeknapp. Knappen, der vil blive kendt under Navnet „Victory Button“, bliver nu givet til Soldaterne ved Afmønstringen. De Soldater, der blev afmønstrede før dette Ærestegn blev indstiftet, kan faa det fra „The Supply Officer“ ved enhver Militærpost, Lejr eller Rekrutteringsstation ved at fremsætte deres Afmønstringspas.

Soldaternes Rejsepenge.

De Forenede Staters Kongres vedtog den 28. Febr. 1919, at enhver hjemsendt Soldat skal modtage 5 Cents pr. Mile i Rejsepenge, og dette Beløb er blevet betalt fra den Dag af, medens der tidligere kun betales 3½ Cents. De Soldater, der fik det mindre Beløb, er berettiget til at modtage Forskellen, og for Soldater, der kom fra de vestlige Stater, beløber disse halvdanden Cents pr. Mile sig til en ganske køn Skilling, som det er værd at tage med. Krigsministeriet er nu rede til at udbetale disse Penge. Enhver, der har Krav paa Rejsegodtgørelse, skal straks skrive til „Zone Finance Officer, Lemon Building, Washington, D. C.“, der saa vil sende en Ansøgningsblanket.

Kirkefondet.

En vanskelig Stilling. Det kan gyses i Folkekirkens Venner, naar de tænker paa de

kirkelige Tilstande her i København for en Menneskealder siden.

Ikke, at der jo fandtes levende Menigheds kredse og varme nidkære Præster; men der var Sogne saa store (St. Johannes f. Eks. med 76,000 Beboere i 1889, St. Matthæus med 55,000 og Frederiksberg Sogn med 49,000), at Rammerne for Kirkens Arbejde var bristefærdige. Kirkens Tjeneste kunde ikke øves, som den burde. Især om Søndagen, naar den fattige Befolkning strømmede til med Daab, Vielser og Begravelser, kunde Massehandlinger ikke undgaaes, og ikke uden Grund var Folkekirken ved at komme i Ringeagt hos brede Lag af den københavnske Befolkning.

Da traadte Kirkesagens Mænd til, rigt velsignede af Gud. De store Sogne blev delte, flere Præster kom i Virksomhed, og Kirke paa Kirke blev bygget som Udgangspunkt for et Arbejde. Ikke blot et kirkeligt Problem blev løst, men i Virkeligheden, ogsaa et socialt. Den Hjælp, Præsterne kunde bringe, blev af mere personlig Art, og fra enhver ny Kirke udgik en filantropisk Virksomhed, Menighedspleje, Sygepleje, Blaa-Kors-Arbejde etc., der rigeligt har forrentet de Penge iblandt de fattige, som Menighedens har sat i de nye Kirkebygninger.

Men har man Øje for, hvad den københavnske Kirkesag har udrettet i de sidste 29 Aar, bør man være opmærksom paa den Nødsstand i hvilken den i Øjeblikket befinder sig, og som den snarest maa hjælpes ud af.

Ganske vist har Kirkefondet faaet tre nye Kirker i det sidste Aar, nemlig den fuldførte Lutherkirke og de to smaa Trækirker i Brønshøj Sogn og i Frederiksholm-Kvarteret i Valby Sogn, to Barakker man har maattet nøjes med, fordi man af finansielle Grunde havde Valget mellem dem eller slet ingen Ting. Og ganske vist har man, foruden Grunden i Brønshøj Sogn, købt nye Kirkegrunde i Timotheus og Davids Sogne, af hvilke navnlig det sidste trænger stærkt til at deles. Men en Del Arbejde, Opførelse af flere midlertidige Kirker, Ansættelse af Præster, Sikring af Kirkegrunde, som burde have været gjort, om man vil nogenlunde holde Trit med Befolkningstallet Vækst har maattet opgives, fordi Kirkefondet ganske mangler de fornødne Penge dertil.

Kirkefondet fik paa St. Bededag i Fjor den største Kollekt, det hidtil har faaet, henvend 79,000 Kroner, og isørgt forskellige særlige Gaver men alligevel har det, for at kunne klare Dyrctilleg med dens store Lønningsmæssige forøgede Brændselsudgifter m. m., maattet forbruge ca. 50,000 Kr., som var bestemt til andet kirkeligt Øjemed. Fondet staar endda og mangler, foruden de nævnte 50,000, ca. 70,000 Kr., som Lønforhøjelserne til de mange Mennesker, der tjener ved de Kirker og i dets Administration, vil kræve for Aarets sidste tre Kvartaler.

En nylig udsendt Meddelelse siger, at Kirkefondet staar i den vanskeligste økonomiske Situation, det endnu har oplevet. De mange, der ved, hvad den københavnske Kirkesag paa mangfoldig Vis har betydet og betyder, vil derfor ile med at komme det til Hjælp. Hver en Gave, der sendes til Kontoret, Badstuestræde 17, København K., vil blive hilset med Glæde og Tak, og naar paa St. Bededag, paa Fredag, den aarlige Indsamling i Kirkerne skal foretages, vil der for Menigheden være Grund til at gribe endnu dybere end ellers i Tegnebog eller Pung.

Nye Opgaver dukker bestandig frem og kræver ny Opofrelse, Vidnesbyrd om, at Livets strømmer og Udviklingen gaar videre. Men for det nye, maa det veltjente gamle ikke vige.

Det københavnske Kirkefond har endnu store uløste Opgaver, og med Rette maa det kunne regne med sine Venners Trofasthed og fortsatte Offervillie.

Kvittering.

Til Pensionsfondet. For anført \$3,102.80. Harlan, Ia., Geo. Hansen \$1. Fremont, Nebr., Christen Larsen \$1. Ruskin, Nebr., Mrs. J. P. Goldbeck \$5. Sidney, Mont., Pella Mgh.s Kvindef. \$5. Ialt \$3,114.80.

Til Grundfondet.

Før anført \$8,700.00. Oleander, Calif.: Rasmus Nielsen \$10, Laurits Jensen \$10, H. P. Andersen \$25, Richard P. Nielsen \$25, Joe Johansen \$25, N. H. Rosendahl \$25, N. P. Rasmussen \$25, J. N. Jacobsen \$5, G. J. Andersen \$5. Audubon, Ia.: Ebenezer Menighed, Hans Nielsen \$51.36, Hans C. Hansen \$25, Elk Horn, Ia., Hans J. Carstensen \$200, McNabb, Ill.: Charlie Clausen \$50, Harold Keller \$10, Andrew Kofoed \$5, Fred. Keller \$5, Peter Jensen \$5, Charles Kofoed \$5, Carl Morgensen \$5, John P. Andersen \$5, Theodor Jensen \$2, en unævnt \$1. Dwight, Ill.: en unævnt \$5, Chris Carlsen \$1. Audubon, Ia.: Niels S. Petersen \$50, Miss K. Sorensen \$5, Christen Nielsen \$5, Christen Andersen \$5, Wm. Kaarup \$10, Jens C. Hansen \$10, Niels Jensen \$15, Ejnar A. Andersen \$25, James Lang \$5, J. K. Jensen \$50, Hamlin, Ia.: Hans Fredericksen \$25, Søren V. Petersen \$10, Anton Nielsen \$10, Mrs. Marie Haahr \$10, Otto Mikkelson \$5, Fred. Fredericksen \$5, M. E. Mortensen \$5, Fred. O. Andersen \$1.50, Meta Fredericksen \$1. Selma, Calif.: Nels Jørgensen \$50, Mrs. Christine Jensen \$5. San Francisco, Calif., A. Halvorsen \$10, Ferndale, Calif., Kresten Jørgensen \$10, Kimballton, Ia., Bethania Menighed, Jens R. Christensen \$25, West Branch, Ia.: Ancher Christensen \$25, R. Christensen \$10, L. Johnson \$5, T. C. Christen-

sen \$1. Audubon, Ia., Peter Hansen \$5. Ialt \$9,628.86.

Modtaget med Tak. S. C. Pedersen, Kasserer. Rettels e: I Danskerens forrige Nr. staar Zions Menighed, Chicago, skulde være Ebenezer Menighed.

Kvittering.

Til Nebraska Kreds: Før kvitteret \$179.40. Dannebrog, Nebr., N. Rosendahl \$5, Ruskin, Nebr., Menigheden \$235, Ruskin, Nebr., L. Jespersen \$10, Dannebrog, Nebr., Kvindef. \$9.50, Blair, Nebr., Menigheden \$26.33, Staplehurst, Nebr., Menigheden \$12.15, Blair, Nebr., Menigheden \$8.87, Fremont, Nebr., Menigheden \$25, Cordova, Nebr., Menigheden \$25.80, Verona, Nebr., Menigheden \$20.50, Hampton, Nebr., Menigheden \$36.42, Minden, Nebr., Menigheden \$7, Ord Nebr., Menigheden \$2.54, Omaha, Nebr., Menigheden \$59. Tilsammen \$662.51.

Indkommen til Australmissionen.

N. J. Johnson, St. Paul, Nebr., \$10, Andreas Jeppesen, St. Paul, Nebr., \$5.50, Mrs. H. Simonsen, Trufant, Mich., \$50, Johannes Lange, Elk Horn, Ia., \$2, \$5. Ialt \$72.50.

Aarets Regnskab ser saaledes ud: I Kassen ved Aarsmødet i Fjor \$39.00 Indkom. i Aarets Løb \$361.50 Ialt \$400.50

Denne Sum er indbetalt til Past. P. C. Ligaard; man kan dermed se Kassens Bund. I Fjor indkom der \$307.69, saa der har været lidt Fremgang i Aar. Det burde der ogsaa. Hjertens Tak til alle Giverne.

I. M. Hansen, Blair, Neb.

By Ralph Connor The Sky Pilot In No Man's Land. 12mo. Net, \$1.50. It may seem a far cry from the rolling prairies, the foothills and the rugged canyons of the American West to the shell holes and the barbed wire entanglements from the North Sea to the Vosges. Yet the outposts of civilization have shifted within three decades from the Far West to the Near East, and Ralph Connor with rare gift for discerning the great spiritual forces which have determined liberty and freedom discovers to us in this new story that the same men who made the fight for freedom and liberty in "The Sky Pilot of the Foothills" have once again by their undaunted spirit and high courage won the struggle for humanity and civilization and saved the world from a new order of savagery and brutality. As in his tales of the West this story abounds in humanity, heroism and tenderness—and again, as in the western books, this one is the dramatic recital of an eye-witness, for Ralph Connor is now as then the beloved Sky Pilot, the friend of ranchmen and of soldiers—a great leader in the cause of freedom and human love. In a greater cause and in a greater fight he displays that sympathy, heroism and tenderness which has endeared him to the hearts of countless readers. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Kvæg-Avl i det Vestlige Canada er ligeaa fordelagtig som Korn-Avling. Land for \$15 til \$30 per acre - GODT BEITELAND MEGET BILLIGERE. W. V. BENNETT, Room 200, Bee Bldg. Omaha, Neb.